

Проект “Побудова матриці досяжності графу за допомогою DFS та BFS”

[Github проекту](#)

Виконали:

Денис Кучерук

Руслан Куртвелієв

Даніель Бонд

Опис Алгоритму

Постановка задачі

Здійснити дослідження швидкості виконання алгоритмів BFS (Breadth-First Search) та DFS (Depth-First Search) при створенні матриць досяжності за різних представлень графів (матриця/список суміжності). Проаналізувати та графічно продемонструвати як розмір та щільність графів корелює з часом виконання.

Вхідні та вихідні дані

Вхідні дані:

<i>n</i>	<i>кількість вершин у графі</i>
<i>density</i>	<i>щільність графа (%)</i>
<i>method</i>	<i>обраний метод обходу (BFS або DFS)</i>
<i>rep_type</i>	<i>тип представлення графа (matrix або list)</i>
<i>iterations</i>	<i>кількість ітерацій для кожного параметра</i>

Вихідні дані:

Матриця досяжності для кожної пари вершин.

Опис алгоритму псевдокодом ([Джерело](#) для BFS; [Джерело](#) для DFS)

BFS (Рекурсивне формулювання):

```
BFS(start_node, goal_node) {
    return BFS'({start_node}, ∅, goal_node);
}
BFS'(fringe, visited, goal_node) {
    if(fringe == ∅) {
        // цільовий вузол не знайдено
        return false;
    }
    if (goal_node ∈ fringe) {
        return true;
    }
    return BFS'({child | x ∈ fringe, child ∈ expand(x)} \ visited,
visited ∪ fringe, goal_node);
}
```

BFS (Ітеративне формулювання):

```
BFS(start_node, goal_node) {
    // спочатку список відвіданих вузлів порожній
    for(all nodes i) visited[i] = false;
    // починаючи з вузла-джерела
    queue.push(start_node);
    visited[start_node] = true;
    // поки черга не порожня
    while(! queue.empty() ) {
        // витягти перший елемент в черзі
        node = queue.pop();
        if(node == goal_node) {
            // перевірити, чи не є поточний вузол цільовим
            return true;
        }
        // всі наступники поточного вузла, ...
        foreach(child in expand(node)) {
            // ... які ще не були відвідані ...
            if(visited[child] == false) {
                // ... додати в кінець черги...
                queue.push(child);
                // ... і позначити як відвідані
                visited[child] = true;
            }
        }
    }
    // цільовий вузол недосяжний
    return false;
}
```

DFS (Рекурсивне формулювання):

```
def dfs(v):  
    помітити v як відвідану  
    обійти-в-прямому-порядку(v)  
    для всіх ребер i інцидентних до v таких що i не відвідано  
        dfs(i)  
    обійти-в-зворотному-порядку(v)
```

DFS (Ітеративне формулювання):

```
def dfs(граф G):  
    список L = порожній  
    дерево T = порожнє  
    обрати початкове ребро x  
    пошук(x)  
    поки L не порожній:  
        видалити ребро (v, w) з голови L  
        якщо w не відвідано:  
            додати (v, w) до T  
            пошук(w)  
  
def пошук(вершина v):  
    відвідати v  
    для кожного ребра (v, w):  
        додати ребро (v, w) на початок L
```

Теоретична оцінка складності

Алгоритм	Представлення графа	Часова складність	Просторова складність
BFS / DFS	Матриця суміжності	$O(n^2)$	$O(n^2)$
BFS / DFS	Список суміжності	$O(n + m)$	$O(n + m)$

де:

n — кількість вершин, m — кількість ребер.

Програмна реалізація

Програми написано мовою Python з використанням бібліотек *tqdm*, *multiprocessing*, *deque*. Основною структурою для представлення графа є двовимірний масив ($n \times n$), який ми використовуємо як матрицю суміжності. Це допомагає нам швидше дізнатись про те, чи є ребро між двома вершинами (за $O(1)$), що є ключовим для вибраних алгоритмів. А для тестів реалізували перетворення з матриці в список.

Для алгоритму BFS ми розглядаємо кожную вершину як стартову (в різних процесах, які розділені індексом номерів вершин), і обходимо всі сусідні вершини по черзі. Черга зроблена через *deque*, де ми беремо кожную стартову вершину і позначаємо її, щоб потім видаляти найстаріші елементи черги через *popleft()*. Ну і також створений окремий масив *visited*, для того щоб ми не впадали в цикл (масив реалізований через булеан з індексацією до кожної вершини).

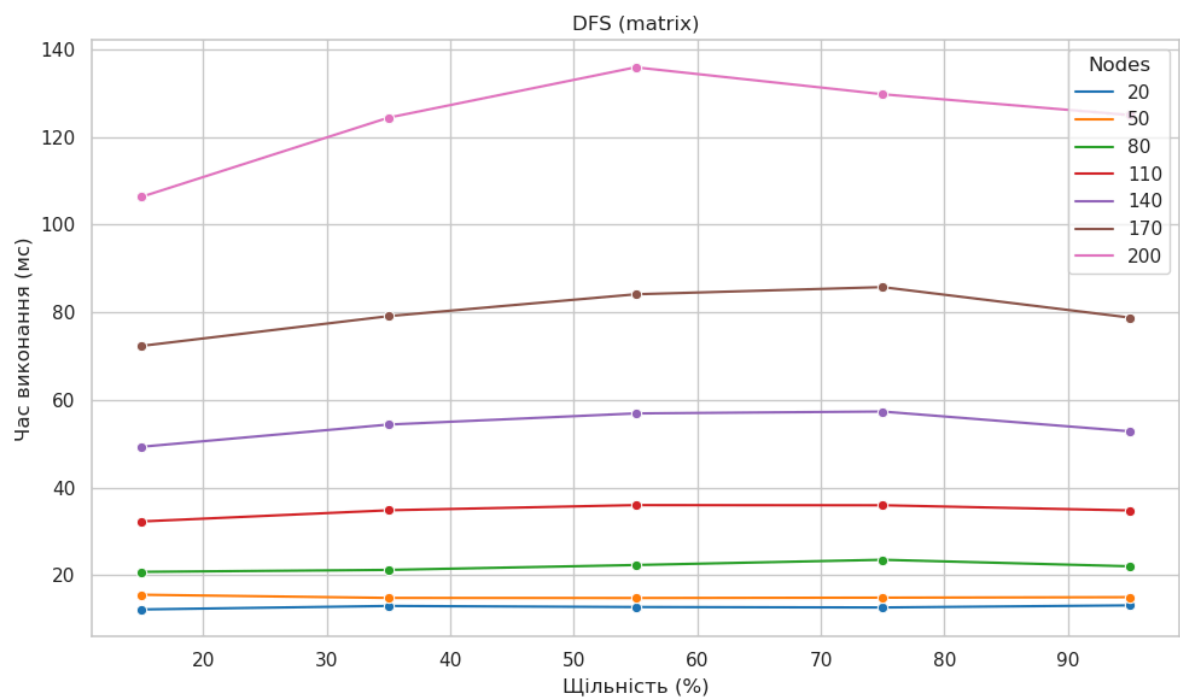
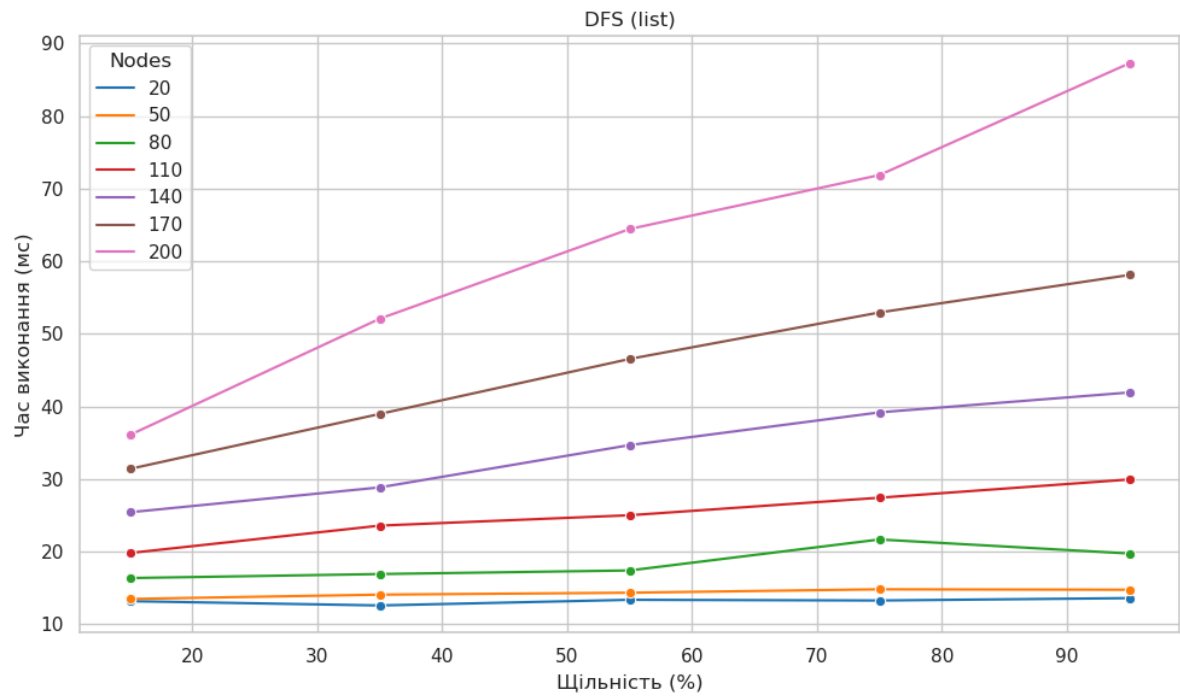
Для алгоритму DFS використано рекурсивний обхід, де ми ідемо до мінімальної вершини (в яку не входять ребра), а потім повертаємось назад. Це зроблено через окрему функцію *explore*, де з початку ми позначаємо стартову вершину як відвідану, потім знаходимо сусідів (що залежить від того, як ми подали, через матрицю чи список суміжності), і потім рекурсивно обходимо сусідів (що контролюється по факту через булеан, якщо сусід не відвіданий, до ми ідемо до нього. Далі просто повертаємось назад не викликаючи функцію *explore* (бектрекінг).

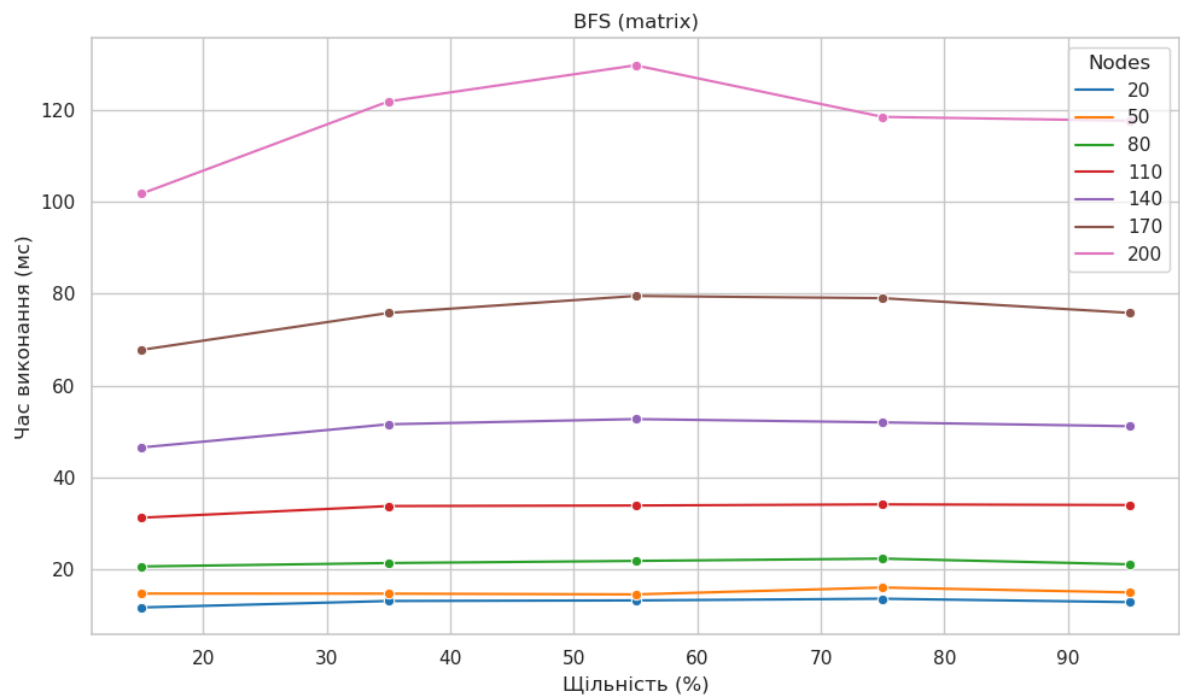
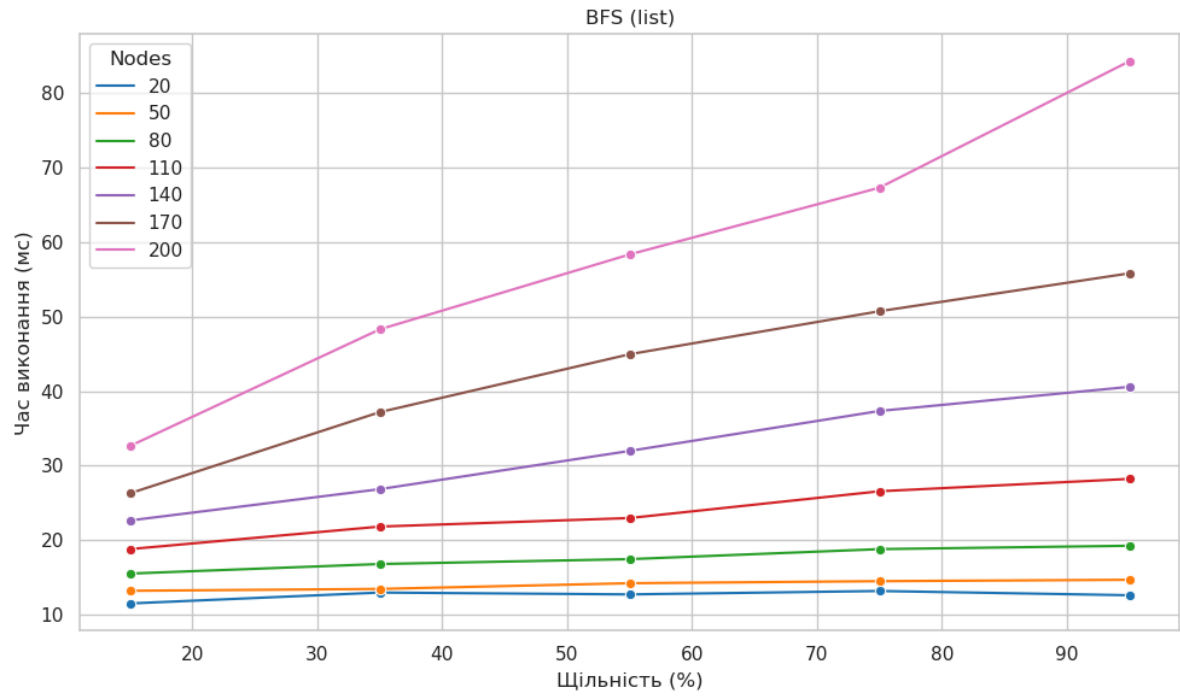
Для матриці досяжності ми створюємо різні задачі через *tasks*, де кожне завдання - обхід сусідів вершини графа. Паралелізація зроблена через *multiprocessing.Pool* для прискорення роботи на багатопотокових процесорах.

Експериментальна частина

Параметри експериментів (схема)

Розмір	20	50	80	110	140	170	200
Щільність	15, 35, 55, 75, 95 - відсотків						
Ітерації	100						

Результати експериментів

Графіки та таблиці залежності сплинутого часу від розміру графів створені за параметрами експерименту. Таблиці збережені в форматі tsv, а графіки в png.

Аналіз результатів

- BFS зі списком суміжності працює найшвидше при розріджених графах
- DFS зі списками суміжності швидко працює на великих графах.
- Матриця суміжності сповільнює виконання алгоритмів за великої кількості вершин.

Порівняння форм представлення графу

Представлення графу	Розріджені графи	Щільні графи
Матриця суміжності	Повільно	Досить швидко
Список суміжності	Найефективніше	>щільність = <швидкість

Контрибуції виконавців проєкту

- Руслан - візіонер, “вайб-кодер”, теоретична частина роботи.
- Даніель - магістр ООП, критик, перевірка коду, оптимізація, створення звіту.
- Денис - царь обробки текстової інформації, оптимізація, створення звіту.

Висновки

- Продемонстрували роботу алгоритмів пошуку BFS та DFS
- Проаналізували залежність швидкості алгоритмів від розміру та щільності графів
- BFS за представлення списком суміжності та з розрідженими графами був найшвидшим. Чим більша щільність графу, тим менш доречним стає використання списку суміжності.